ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς Λέρου

Στὴν νῆσον Λέρον ὅταν μιὰ γυναίκα γεννήσῃ τὸ πρῶτο της παιδί, τὸ γεγονὸς τοῦ τοκετοῦ ἀναγγέλλεται στὴν πόλι διὰ τριῶν πυροβολισμῶν ἂν τὸ βρέφος εἶνε ἀρσενικό, δι' ἑνὸς δὲ ἂν εἶνε θηλυκό. Ἐπίσης συνηθίζουν στὴ Λέρο ν' ἀναγράφουν τὰς γεννήσεις τῶν τέκνων των πίσω ἀπὸ τὰ εἰκονίσματα τῶν ἁγίων τοῦ σπιτιοῦ, προσθέτοντας τὴν ἡμέρα, τὴν ὥρα καὶ τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ ἅγιες εἰκόνες χρησιμεύουν στὴν νῆσο αὐτὴ ἀντὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων !...

* * *

Ἡ φιλαργυρία τοῦ Βίσμαρκ.

Ὁ περίφημος Γερμανὸς ἀρχικαγκελάριος, τὸν ὁποῖον ἔτρεμε ἄλλοτε ὁλόκληρη σχεδὸν ἡ γῆ, ἦταν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ εὐφυολόγος. Ὅταν κατὰ τὸ 1862 ἀπεστάλη ὡς πρεσβευτὴς πλησίον τοῦ Ναπολέοντος τοῦ Γ' ἔγραφε περὶ αὐτοῦ : «Εἶνε μιὰ μεγάλη ἀνικανότης παρεγνωρισμένη»!...

Πανίσχυρος γενόμενος ὁ Βίσμαρκ, ἀποκτήσας πᾶν ἀγαθὸν καὶ οὐδενὸς στερούμενος, ἠσθάνετο, ἐν τούτοις μεγάλη ἀδυναμία πρὸς τὰ δῶρα. Ἐδέχετο εὐχαρίστως δῶρα, ὡς νὰ ἦτο ὁ ἐλάχιστος τῶν ὑπαλλήλων. Ἦσαν δὲ τὰ δῶρα αὐτά, μπῦρα, κρασί, κονήγια ! Ἐνῷ δὲ εἶχε σημαντικὴν περιουσίαν, ἔκαμε ἐν τούτοις ἀγωγὴν κατὰ τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου διότι ἕνας εἰσπράκτωρ τοῦ ἐπῆρε κάποτε παραπάνω, σὲ κάποια εἰσπραξι ἕνα τάλληρο !...

Ἡ φιλαργυρία τοῦ Βίσμαρκ ἦταν πραγματικῶς ἀπερίγραπτη. Σχετικὸν εἶνε καὶ τὸ κάτωθι ἀνέκδοτο :

Κατὰ παλαιὰν γερμανικὴν συνήθειαν ὁ νυνὸς προσφέρει πάντοτε κάποιο δῶρο στὸν βαφτιστικό του τὴν ἡμέρα τῆς βαπτίσεως. Τὸ δῶρο αὐτὸ ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὰ ἑξῆς εἴδη : Ἕνα κουτάλι τῆς σούπας, καὶ ἕνα τοῦ καφέ, ἀσημένια, ἕνα μαχαῖρι καὶ ἕνα πηροῦνι μὲ λαβὲς ἐπίσης ἀσημένιες. Καὶ ὁ φτωχότερος τῶν ἀναδόχων συμμορφοῦται πάντοτε μὲ τὴν συνήθεια αὐτή. Ὅλα δίνουν τὸ δῶρο καὶ οἱ πειὸ πτωχοὶ καὶ οἱ πειὸ τσιγκούνηδες. Καὶ ὅμως ὁ Βίσμαρκ δεχθεὶς νὰ γείνῃ κάποτε ἀνάδοχος τοῦ παιδιοῦ ἑνὸς χωρικοῦ, προσέφερεν ὡς δῶρον στὸν βαφτιστικό του ἕνα μονάχα κουτάλι καὶ αὐτὸ ὄχι ἀσημένιο ἀλλὰ ἐπάργυρο ! Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔκαμε ἐντύπωσιν καὶ ὁ Βίσμαρκ ἐθεωρεῖτο πάντοτε ὡς μοναδικὸς ἐξηνταβελόνης !...

* * *

Μαλλιὰ τοῦ Ροβεσπιέρου

Τὸ ἐν Παρισίοις ἱστορικὸν μουσεῖον ἀπέκτησε πρό τινων ἐτῶν ἕνα πολὺ περίεργον ἀντικείμενον. Μιὰ φουντίτσα, δηλαδή, τριχῶν, ἀπὸ τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ροβεσπιέρου. Ὁ βόστρυχος αὐτὸς εἶνε κλεισμένος μέσα σ' ἕνα μετάλλινο κουτί, τὸ ὁποῖον φέρει χαραγμένην τὴν ἡμερομηνίαν τῆς δολοφονίας τοῦ φοβεροῦ δημαγέρτου τῆς Γαλλ. Ἐπαναστάσεως. Τὸ περίεργο αὐτὸ λείψανο ἀνῆκεν εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ροβεσπιέρου, ὅταν δὲ ἀπέθανεν αὐτὴ περιῆλθεν διαδοχικῶς εἰς ἄλλους κληρονόμους. Ὁ τελευταῖος κάτοχος αὐτοῦ τὸ ἐδώρησε στὸ ἱστορικὸν μουσεῖον τῆς πόλεως τῶν Παρισίων. **Ἐρανιστὴς**

ἔλεγε. Τώρα ἄλλο δὲν μοῦ μένει παρὰ νὰ πεθάνω. Ὁ μύλος μου ἀτιμάστηκε !...

Καὶ ἔκλαιγε μὲ τόση λύπη, ποὺ σοῦ σπάραζε τὴν καρδιὰ καὶ ἔδιδε στὸ μύλο του λογιῶν –λογιῶν χαϊδευτικὰ καὶ παραπονετικὰ ὀνόματα καὶτοῦ μιλοῦσε σὰν νἀἦταν ζωντανὸ;καὶ τὸν καταλάβαινε..

Ἐκείνην τὴν στιγμήν, τὰ γαϊδούρια ἔφθασαν κοντὰ στὸ μύλο καὶ ἀρχίσαμε ὅλοι νὰ φωνάζουμε σὰν πρῶτα, ποὺ εἴχαμε μύλους καὶ μυλωνάδες στὸ χωριό.

— Ἔ ! Ἀπὸ τὸν μύλο ! Ἔ ! Μαστρο –Κορνίλλη !...

Καὶ σωριάζουν μπροστὰ στὴν πόρτα τὰ σακκιά τους καὶ τὰ καθαρὰ τὰ σιταρόσπυρα, σκορπιοῦνται κάτω στὸ χῶμα, ἀπὸ κάθε τους μεριά !

Ὁ Μαστρο –Κορνίλλης ἐγούρλωσε τὰ μάτια του· ἔβαλε λίγο σιτάρι μέσ' στὴ χοῦφτα κι' ἔλεγε κλαίγοντας, καὶ γελῶντας :

— Εἶνε σιτάρι, αὐτό, Θεέ μου !... Μεγαλοδύναμε ! Σωστὸ σιτάρι... Ἀρῆστε με νὰ τὸ κυττάξω...

Ὕστερα γύρισε σὲ μᾶς.

— Ἀ τῶξερα πῶς θὰ μοῦ ξανάρθετε. Λυτοὶ μὲ τὸ μύλο τοῦ καπνοῦ εἶνε μεγάλοι κλέφτες !...

Θέλαμε νὰ τὸν πάρουμε στὰ χέρια μας καὶ νὰ τὸν πᾶμε μὲ δόξα στὸ χωριό.

— Ὄχι, ὄχι, παιδιά μου, πρέπει πρῶτα νὰ πάω νὰ δώσω τοῦ μύλου μου νὰ φάῃ. Συλλογισθῆτε μιὰ φορὰ πόσον καιρὸ ἔχει νὰ δουλέψῃ τὸ δοντάκι του !...

Καὶ ὅλοι μας εἴχαμε δάκρυα στὰ μάτια, βλέποντας τὸν δυστυχισμένο γέρο νὰ τρέχῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ν' ἀνοίγῃ τὰ σακκιά, νὰ προσέχῃ τὴν μυλόπετρα ποὺ ἔσπαζε τὰ σιταρόσπυρα καὶ ἡ ψιλὴ σκόνη τοῦ σιταριοῦ πετοῦσε ὡς τὸ ταβάνι.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα δὲν ἀφήναμε τὸν γέρω μυλωνᾶ, χωρὶς δουλειά.

Μὰ μιὰ μέρα ὁ Μαστρο –Κορνίλλης πέθανε, καὶ ἡ φτεροῦγες τοῦ ὑστερνοῦ μας μύλου ἐστάθηκαν γιὰ πάντα πειά.

Ἅμα πέθανε ὁ Κορνίλλης πάει καὶ ὁ μύλος... **Α. Δωδὲ**

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΔΥΣΤΥΧΙΑ

ΑΥΤΟΑΚΡΩΤΗΡΙΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΤΡΑΥΜΑΤΙΖΟΜΕΝΟΙ

Ἄρρωστοι ποὺ βγάζουν τὰ μάτια τους ! Καὶ κόβουν τὴν γλῶσσα τους ! Ὁ φιλόσοφος Ζήνων πρὸ τοῦ τυράννου Δημίλου. Κόβει τὴν γλῶσσα του καὶ τοῦ τὴν πετάει κατάμουτρα !!.. Μιὰ γυναῖκα ποὺ ξεριζώνει τὴν γλῶσσα της ! Οἱ αὐτωακρωτηριασμοὶ εἰς τὸν στρατόν.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἕνας ἄρρωστος στὸ νοσοκομεῖον Μπωζόν, στὸ Παρίσι, εἰς στιγμὴ ἐξάψεως διατελῶν ἔβγαλεν ἕνα ἀπὸ τὰ μάτια του καὶ τῶρριξε μὲ ἀπάθεια κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι του. Μετὰ τὸ συμβὰν αὐτό, μιὰ ὑπηρέτρια, ἡ ὁποία ἔχεν ὑποσιῆ κάποιαν ἐπίπληξιν, ἔκοψε τὸν καρπὸν τοῦ χεριοῦ της μὲ τσεκοῦρι Αἱ πράξεις αὐτὲς προξενοῦν κατάπληξιν εἰς τὸν πολὺν κόσμον. Πρόκειται ἐν τούτοις περὶ νοσηρῶν ἀντιδράσεων, τῶν ὁποίων πλεῖστα παραδείγματα εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς ψυχολόγους.

Συνηθέστερον τὰ ἄτομα,τὰ ὁποῖα ἀκρωτηριάζονται μόνα των, ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀσθενῶν, οἱ ὁποῖοι προσβάλλονται ἀπὸ παραφροσύνην. Δηλαδή, ὅπως εἶνε ἐξακριβωμένο, οἱ τρελλοὶ ἀντιδροῦν κατὰ τῶν ἐξάψεων ἢ κατὰ τῶν παρακρούσεων των ἀσυνείδητα πάντα,ἀλλὰ καὶ μὲ καταπληκτικὸ τρόπο.

Ὑπάρχουν ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι σημειώνουν τὰς πράξεις τῶν παραφρόνων καὶ ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν κατάταξιν αὐτῆς τῆς κατηγορίας. Μεταξὺ τῶν αὐτοτραυματιζομένων ἢ αὐτοακρωτηριαζομένων βρίσκονται παράφρονες πάσης τάξεως πάσχοντες ἀπὸ γενικὴν παράλυσιν, μελαγχολικοί, μυστικοπαθεῖς πάσχοντες μανίαν καταδιώξεως κλπ. Οἱ μυστικοπαθεῖς εἶνε οἱ περισσότεροι. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ὑπακούουν τυφλῶς εἰς τὰς ἐπιτακτικὰς παρακρούσεις των οἱ ὁποίες τοὺς διευθύνουν ἢ εἰς τὶς ἔμμονες ἰδέες των, οἱ ὁποῖες κυριαρχοῦν ἐπ' αὐτῶν.

Ὑπάρχουν ἀκρωτηριασμοί, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὴν φρίκην. Μιὰ γραῖα τρελλὴ ὅταν ἐξήπτετο ἐδάγκανε διαρκῶς τὸ μπράτσο της καὶ θὰ κατέτρωγε τὸ μέλος αὐτὸ τοῦ σώματός της, ἂν δὲν ἐφρόντιζαν νὰ τῆς φορέσουν τὸν γνωστὸν ζουρλομανδύαν Ἀπὸ τοὺς δραματικωτέρους αὐτοακρωτηριασμοὺς εἶνε ἡ ἐξόρυξις τοῦ ματιοῦ. Τὰ εἰδικὰ περιοδικὰ περιέχουν πλεῖστα τέτοια παραδείγματα, δὲν ὑπάρχει δὲ φρικωδέστερον θέαμα ἀπὸ τὸ νὰ βλέπῃ κανεὶς τοὺς παράφρονας αὐτούς, οἱ ὁποῖοι εὐτυχῶς εἶνε ἐν μέρει ἀναίσθητοι, νὰ βγάζουν τὰ μάτια τους μὲ τὰ ἴδια των νύχια.

Οἱ τρελλοὶ αὐτοῦ τοῦ εἴδους κόβουν συχνὰ καὶ τὴν γλῶσσαν των. Εἶνε γνωστὸν τὸ περίφημον παράδειγμα τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος,ὁ ὁποῖος ἔκοψε τὴν γλῶσσαν του μὲ τὰ δόντια του καὶ τὴν ἔρριψεν στὸ πρόσωπο τοῦ Δημίλου, τυράννου τῆς Ἠλείας, κατὰ τοῦ ὁποίου εἶχε συνωμόσει.

Ἕνα πρωῖ τοῦ 1904 στὴν Γαλλία ἕνας ἀστυνομικὸς ὡδηγοῦσεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Τεμὸν τὴν σύζυγόν του, ἡ ὁποία κρατοῦσε διπλωμένη σ' ἕνα μαντῆλι τὴν γλῶσσα της !... Τί εἶχε συμβῆ ; Ὅταν ὁ ἀστυνομικὸς γύρισε στὸ σπῆτι του βρῆκε τὴν γυναῖκα του ν' ἀσχολῆται, ὅπως συνήθως, στὶς συνηθισμένες της ἐργασίες. Ὅταν τῆς μίλησε ἀντελήφθη ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ. Ὅπως δὲ τοῦ ἐξήγησε μὲ νεύματα καὶ χειρονομίας εἶχε ξεριζώσει τὴν γλῶσσαν της, ὑποφέρουσα ἀπὸ ἄσθμα !

Ἡ περιγραφὴ τοῦ αὐτοακρωτηριασμοῦ αὐτοῦ εἶνε ἀνατριχιαστική. Ἡ ἀτυχὴς γυναῖκα μὴ δυναμένη ν' ἀναπνεύσῃ ἐλεύθερα ἔπιασε μὲ τὰ δάχτυλά της τὴν γλῶσσαν της, τὴν ἐξερρίζωσε καὶ τὴν ἐτοποθέτησε κοντά της ἐπάνω σ' ἕνα τραπέζι !...

Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ αὐτοακρωτηριασμοῦ ἦτο ἤδη γνωστὸν εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἰδίως εἰς τοὺς αὐτοτραυματιζομένους στρατιωτικούς. Στὴν Αὐστρία μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατολογίας, ἐσημειώθησαν πραγματικαὶ ἐπιδημίαι αὐτοακρωτηριασμῶν."Ολοι οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς Βαυαρίας ἔκοβαν ἕνα δυό τους δάχτυλα !

Στὸν ἀγγλικὸν ἀποικιακὸν στρατόν, ὁ αὐτοακρωτηριασμὸς ὑπῆρξε πολὺ διαδεδόμενος, εἰς δὲ τὴν Γερμανίαν, ἐσχηματίσθησαν τὸ1888εἰδικὰ συντάγματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐστέλλοντο ὅλοι ὅσοι εἶχον ἀκρωτηριασθῆ ἑκουσίως. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν κατέργων, οἱ κατάδικοι ἠκρωτηριάζοντο συχνὰ διὰ ν' ἀποφύγουν τὰ καταναγκαστικὰ ἔργα. Κατ' αὐτὼν ἐπεβλήθη τὴν 4η Σεπτεμβρίου 1677 ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Ὅταν στὴν Γαλλίαν παρέστη ἀνάγκη νὰ κηρυχθῆ πανστρατιὰ κατὰ τὴν πρώτη Δημοκρατία, ἐλήφθησαν αὐστηρότατα μέτρα κατὰ τῶν ἀκρωτηριαζομένων, οἱ ὁποῖοι ἐξωρίζοντο. Τῷ 1806 συνεστήθησαν λόχοι σκαπανέων στοὺς ὁποίους ἐξετέλουν πενταετῆ ὑπηρεσίαν οἱ στρατιῶται οἱ ὁποῖοι εἶχον αὐτοακρωτηριασθεῖ.

Αὐτοτραυματισμοὶ ἐσημειώθησαν ἀρκετοὶ καὶ στὸ Μικρασιατικὸ μέτωπο. Οἱ αὐτοτραυματιζόμενοι διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰ ἐγκάυματα ἐκ τῆς ἐκπυροσκροτήσεως ἐτοποθέτουν μεταξὺ τῆς κάνης τοῦ ὅπλου των καὶ τοῦ μέλους ποὺ θὰ ἐτραυμάτιζον τὴν κουραμάνα τους ἢ μίαν σανίδα. **Ὁ Συλλέκτης**